

Saa staar der videre i Brevet: „Hvis Apoteket ikke skulde kunne ekspedere Recepten, saa send den over til os“. Det koster i Almindelighed 20—25 Kr. at faa den ekspederet, og det gaa Folk gladelig paa. Kunde vi opnaa at faa den Slags Lægemidler analyserede og deres Indhold og reelle Værdi, som den vilde være, naar man købte Midlet efter Statens officielle Takster paa Apoteket, publiceret, og kunde vi paa den anden Side opnaa Forbud mod at avertere med den Slags Midler, forinden en saadan Undersøgelse er foretaget, og forinden der fra Ministeriet er givet officiel Tilladelse til, at det og det Lægemiddel maa sælges, da det kun indeholder det og det og er det og det værd, saa vilde vi opnaa, at de Hundrede Tusinder, som det ærede Medlem for Ribe mente, Folk giver for den Slags Lægemidler, bleve i deres Lommer eller gik til nyttigere Medicin.

Det, jeg har talt om, ligger maaske lidt uden for selve Loven, men jeg har troet, det var rigtigt at fremsætte disse Bemærkninger. Jeg skal i øvrigt om selve Loven kun sige, at jeg kan godt forstaa Grunden til, at Justitsministeren har ønsket at bruge forskellige Laboratorier. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Skulde der være Tale om Undersøgelser af Arkana, som senere kunde gøres til Genstand for Rets-sager, vilde det være heldigt, om saadanne Undersøgelser indskrænkedes til et bestemt Laboratorium, som da kunde faa tilstrækkelig Erfaring deri.

I § 7 nævnes, at med Hensyn til Stoffer, der ved Levnedsmidlers Tilberedelse anvendes som Surrogater for regelmæssigt brugelige Bestanddele af væsentlig højere Næringsværdi, kan Justitsministeren ved Anordning træffe nærmere Bestemmelse om o. s. v., og saa staar der i Parentes: „f. Eks. Saccharin i Stedet for Sukker“. Er det rigtigt, eller rettere sagt, er det heldigt i en Lovparagraf at nævne et saadant ganske bestemt, enkelt Stof eksempelvis? Jeg ved godt, hvorfor det er gjort. Det er, fordi der en Gang rejste sig en stor Førskrækkelse over, at man benyttede Saccharin ved Hvidtølsbrygningen i de mindre Bryggerier, fordi det gjorde Ølet mere holdbart og tillige bibragte det en sød Smag. Jeg tror ikke, det finder Sted mere. Det blev paabudt, at der paa Etiketten skulde skrives, at der var Saccharin i Ølet, og derved faldt det, saa vidt mig bekendt, bort. Jeg kan godt forstaa, at det forbydes, naar Lægerne mene, det er skadeligt, men i en Lov, der skal have Gyldighed for syv Aar, og som skal have

almen Gyldighed, ser det maaske lidt mærkeligt ud at nævne et saadant Eksempel. Der kunde nævnes Hundreder af andre Stoffer, der ere dukkede op og ere forsvundne, og der vil sikkert komme ny Hundreder til i Aarenes Løb. Jeg henstiller dette til den ærede Minister.

Justitsministeren (Alberti): Naar der i § 1 er aabnet Adgang til at slutte Overenskomst med mere end et privat analytisk-kemisk Laboratorium, skal jeg bemærke, at denne Bestemmelse er ikke sat ind i Lovforslaget, fordi man har været misfornøjet med den Maade, hvorpaa Undersøgelserne hidtil ere foregaaede. Tværtimod tror jeg at burde sige, at Steins Laboratorium, som har foretaget disse Undersøgelser, har skilt sig meget vel fra sin Opgave. Naar Forslaget har faaet den Affattelse, det har, er det udelukkende paa Grund af en Henvendelse, der blev rettet til mig her i Tinget i forrige Rigsdagssamling. Hvis det viser sig praktikabelt, hvis man kan faa mere end et Laboratorium, der staar paa Højde med Steins Laboratorium, og hvis man, selv om man deler Forretningerne noget mere, dog kan naa at faa Arbejdet udført inden for den Sum af 8,000 Kr., som ifølge Lovforslaget ikke maa overstiges, er det ogsaa min Hensigt at søge at fordele det paa flere Laboratorier. Men jeg maa tage det Forbehold, som ligger i disse mine Udtalelser.

Naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) ankede over, at der i § 7, 3die Stykke i en Parentes, er skrevet: „f. Eks. Saccharin i Stedet for Sukker“, saa er denne Parentes, som det ogsaa fremgaa af Bestemmelsens Indhold, skrevet alene for at illustrere, hvad det er, man tænker paa, naar man der taler om, at der anvendes „Surrogater for regelmæssigt brugelige Bestanddele af væsentlig højere Næringsværdi“. Det forekommer mig, at det er meget godt, at man giver et bestemt Eksempel, der i alle lignende Tilfælde med Lethed leder Tanken hen paa, hvad der er ment.

I øvrigt har jo den Debat, der er ført, nærmest haft Karakteren af en Debat i Apotekerforeningen. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at denne Debat ligger meget langt borte fra dette Lovforslags Genstand, thi det bliver dog lidt vanskeligt at faa saadanne Ting som Hostekager og Pink-Piller ind under Begrebet Levnedsmidler. Selvfølgelig ønsker det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat om denne Sag, at forhandle med mig om